

Ik heb hier twee versies liggen voor de Algemene Beschouwingen vanavond. En ze beginnen op een verschillende manier.

De eerste begint als volgt:

“De Klimaatverandering is een feit”

Dat is een zin uit deze begroting. Hij staat enigszins verstopt ergens tussen de regels, maar is natuurlijk een van meest alarmerende zinnen uit deze begroting. De Klimaatverandering is een feit en, zoals we inmiddels allemaal weten, alleen met de grootst mogelijke inspanning van ons allemaal zullen we de klimaatverandering voldoende binnen de perken kunnen houden. We zullen alles op alles moeten zetten om de CO₂-uitstoot te beperken. Onze huizen aanpakken, onze mobiliteit aanpakken, onze industrie aanpakken: niemand ontkomt eraan. Nu heel hard aan de slag gaan met CO₂-reductie is echt het enige dat ons kan redden!

De andere begint anders, die begint met een wandeling:

Ik maakte kort geleden een wandeling met een mevrouw in Poptahof, zoals dat gaat in Coronatijd, en zij vertelde mij haar verhaal. Over hoe ze haar leven lekker op de rit had, hoe een scheiding roet in het eten gooide, hoe ingewikkeld het was om een woning te vinden, hoe ze haar baan verloor, in de bijstand terecht kwam, van gekkigheid niet weet hoe ze rond moet komen, kinderen niet meer naar de sportclub kunnen, sociale contacten verminderen, etc.

Toen ik haar verhaal hoorde moest ik ook denken aan de televisieuitzending met mensen die getroffen zijn door de toeslagenaffaire. Wie het gezien heeft zal het herkennen: het beeld van mensen die, volledig buiten hun schuld, steeds verder in de ellende raken en daar niet uitkomen.

Dat zijn de mensen voor wie wij er zijn. Dat zijn de mensen voor wie wij als gemeenteraad het verschil moeten maken. GroenLinks is blij dat Delft dat in deze begroting wéér doet; er voor kiest om niet te bezuinigen op schuldhelpverlening, vol in te zetten op EMMA, vroege signalering, om te voorkomen dat het voor mensen van kwaad tot erger wordt. De gemeente moet er zijn, voor deze mensen.

Toen ging ik verder schrijven, en voor mij zit de grote vraag erin: hoe breng ik deze twee verhalen nou bij elkaar?

Hoe vertel ik deze mevrouw, en al die andere mensen in de verschillende Delftse wijken: het is vijf voor twaalf. We moeten aan de slag met de energietransitie! Goedemiddag: ik ben van de energietransitie. Doet u mee? Maar dat is wel wat moet gebeuren.

Het is de introductie voor een idee dat bij ons leeft en dat we graag met u willen delen. Het is een idee waarover we ook gesproken hebben in de coalitie, maar wat echt een idee is om het met elkaar over te hebben als raad.

Het idee gaat over het verbinden van de opgaven: de energie-opgave en de wijkopgaven. Het zegt eigenlijk: kunnen we niet aan de slag gaan in de wijken met de opgaven die daar urgent zijn en daar iets aan doen vanuit de energietransitie. Als werkloosheid een probleem is in de wijk, dan pakken we dat aan. Dan gaan mensen uit de wijk aan de slag met isoleren. Is eenzaamheid het probleem: de energietransitie komt achter alle deuren. Laat energiecoaches werken aan verbinding. Maak ontmoetingsplaatsen op straat zodra de warmteleiding in de grond ligt..

GroenLinks zou hier heel graag met de raad over in gesprek gaan en dit betrekken op de Eneco-gelden. De afgelopen jaren hebben wij de Eneco-gelden al voor een groot deel ingezet. Voor een deel in investeringen in de stad maar voor een deel ook in de tekorten, het herstelplan en corona. Wij zouden willen voorkomen dat de resterende 23 miljoen weglekt. Laten we hier als raad een keuze mee maken. Een doel stellen. GroenLinks wil met de raad in gesprek over het idee om de resterende middelen of een substantieel deel daarvoor in te zetten voor laten we het noemen: Energie in de Wijken.

Wij komen hier graag op terug in de commissie Algemeen.

We lezen in de begroting dat het college mogelijkheden ziet om te besparen op zware zorg door een grotere rol toe te kennen aan lichtere zorg. Delft Support zou moeten kunnen afschalen, en we zouden meer gebruik moeten kunnen maken van vrijwilligersorganisaties, meer van verenigingen. Het werkveld van Delft voor Elkaar. GroenLinks staat daar van harte achter.

Je moet dan kijken hoe je als samenleving een breed pallet biedt aan welzijn, aan sport, aan cultuur waarmee je feitelijk een brede basis biedt van mensen die elkaar ontmoeten en omzien naar elkaar. Waar mensen op kunnen terugvallen als het tegenzit, waar mensen aan meebouwen als ze de zaakjes op orde hebben. Zo werkt dat. Als dat goed lukt zit je als gemeente Delft voor een dubbeltje op de eerste rang!

Maar let op: voor een dubbeltje is mooi. Maar let op: zeg nou niet dat het voor 8 cent ook wel moet kunnen. Dat is wat we nu in de begroting zien: het lijkt erop dat we meer zorg willen afschalen ondertussen bezuinigen op het buurt- en wijkwerk, die daarvoor dan hard nodig is. Daarover wil GroenLinks het graag hebben met het college.

Dan over cultuur: er ligt nu een goed kader maar we zien dat het piept en kraakt. GroenLinks is enthousiast hoe ook onze grote instellingen zich juist ook sterk maken voor de verbinding met de wijken: we zien dat bij Prinsenhof, De Veste, DOK. En daarmee laten zijn zien: Cultuur is belangrijk voor onze hele stad. Maar we zien dat we in de basis nu wel steken gaan laten vallen: in DOK, in de Veste, bij de cultuurhuizen. We moeten echt kijken hoe we daar de basis op orde wel gefinancierd kunnen krijgen.

Ten slotte: GroenLinks is enthousiast over de extra middelen voor de openbare ruimte. GroenLinks vindt het belangrijk dat de stad vergroent, klimaatadaptief wordt. Voor de zomer hebben wij verschillende keren van de wethouder moeten horen: Tsjja, de straat gaat open maar we kunnen het bij het dichtmaken niet naar behoren inrichten. De mensen willen extra groen? Gaat niet! Met deze middelen werken we aan een groene, gezonde, leefbare stad.